

Áldás Békeesség

Az angyalföldi reformátusok hírlevele

A tartalomból:

Lelkeszi köszöntő	1
Pünkösdi ünnepek	2
Magyarázatok a Heidelbergi Kátéhoz	3
Interjú Kertész Adrienn beosztott lelkésszel	4
Imacsoport - hívogató	5
Keresztények a világ más tájain – Afrika	6
Bibliai helyszínek Getsemáné kert	7
Könyvajánló	8
Tábori hívogató	9
Interjú Gacsályi Pállal és Évával	10
Gyülekezetben felnőni	12

„Áldás Békeesség” –

a Budapest-Angyalföldi Református
Egyházközség időszak kiadványa

A szerkesztőség címe:

1139 Budapest, Frangepán u. 43.
Telefonszáma: +36 1 350-8659
e-mail: frangepan@chello.hu
Honlap: www.frangepan.hu

A lap készítésében közreműködött:

Bartal Zsuzsanna, Bodó János,
Fábián Réka, Goldbach Ferenc, Kertész
Adrienn, Koroknai-Tegez Ferenc,
Szloboda József

A gyülekezet számlaszáma:

10700691-25603301-51100005

(Kérjük hogy közlemény rovatban
az adományozó nevét és címét
szíveskedjenek feltüntetni.)

Szeretteim

Ember tervez, Isten végez - szól a népi bölcsesség, de ezt valahol mindig veszteségként éljük meg. Az első emberpár óta mindig valami mást szeretnénk, mint az Isten. Azután csodálkozunk, tiltakozunk, mint a rajtakapott gyerek, hogy ezt meg miért kaptuk. Elfelejtjük azt a másik mondást, ami így szól: „Ha az Isten bezárja az ajtót, valahol ablakot nyit.” (Muzsika hangja c. film) Ebben a mostani időszakban sokkal könnyebb lenne elviselni a mindennapokat, ha így állnánk a dolgokhoz. Ez nem valami pozitívista emberi gondolkodást jelent, hanem egy várakozó Isten felé fordulást! Hiszen akkor nem csak azt láthatnánk, ami elveszett ezekben a napokban, hanem tudnánk várakozással tekinteni a holnapra. Nekünk nem túl- hanem megélni kell ezeket az Isten által adott időket!!! Felkészülni a folytatásra, ami lehet, hogy más lesz, mint előtte volt, mert ha jól figyeltünk, sokkal áldottabbá teheti életünket az Úr.

Sokáig üresen állt a templom. Hiányzott a gyermekek zaja. Nemrég lett volna anyák napja, konfirmáció. Legfőképpen azonban Ti hiányoztatok, kedves Testvérek, a vasárnapi beszélgetések, találkozások. Arany Jánost idézve: „Áll néma csend; légy szárnya bent, se künn nem hallatik”. Bevallom, munkatársaimmal együtt ezt nem tudtuk megszokni. De nem is akartuk! A „karantén helyzetben” is próbáltuk fenntartani az összetartozás érzését, és örömmel mondhatom, hogy nagyon sokan vannak, akikkel az interneten, telefonon kapcsolatban vagyunk, voltunk. Hála Istennek, ez a mai naptól csupa múlt

idő, mert május 18-án kinyílt a templomajtónk! Sokan vettünk részt ezen a hálaadó estén. Szívünk vágya volt, hogy pünkösdre, ha korlátozva is, de kinyithassuk templomunkat. Ez most már valóra vált!

Elkezdődött valami, ami nem visszarendeződés, hanem valami új, valami más. Bízatlak benneteket, hogy iratkozatok fel hírlevelünkre, kapcsolódjatok be különböző csoportjainkba, és erre indítatok másokat is. Jó lenne tudni a véleményeket, és hallani, hol javítsunk, változtassunk dolgokon. Figyelmetekbe ajánlom gyülekezetünk honlapját (www.frangepan.hu), ahol minden információ megtalálható.

E köszöntő írásakor még nem tudjuk, lesznek-e nyári táboraink, még nem adtuk fel a reményt, és nem mondtuk le a már lefoglalt dátumokat.

Ezen a helyen is szeretném megköszönni minden munkatársamnak, aki ebben a nehéz helyzetben szolgált és segített a gyülekezetben, az ideszánt idejét, munkáját.

Várakozással, és reménységgel nézünk a holnapra, mert hisszük, hogy Istenek ez az angyalföldi népe, melynek részei vagyunk, visszanézve majd elmondhatja: „Akkor megtelt szánk nevetéssel, nyelvünk pedig vigadozással. Akkor így szólunk a pogányok: Hatalmasan cselekedett ezekkel az Úr!” (Zsolt 126:2)

A viszontlátás reményében minden kedves Testvéremnek kívánok áldást és békeességet.

Imádságos szeretettel:

2020. pünkösdjében

Szloboda József lelkipásztor

KERTÉSZ ADRIENN

Pünkösöd, az egyház születésnapja

Az egyházi évet három részre lehet felosztani: karácsonyi, húsvéti és pünkösdi ünnepkörre.

Mi a pünkösöd eredete? Milyen jeles napok kapcsolódnak hozzá? mit tudunk az első keresztyén gyülekezetéről?

Pünkösöd a Szentlélek kiadásának ünnepe, amelyet a húsvét utáni 50. napon, illetve Jézus mennybemenetele után 10 nappal ünneplünk meg. Tehát ez az ünnepünk is mozgó. Legkorábbi lehetséges dátuma: május 10-11., a legkésőbbi pedig június 13-14. Görög nevének (πεντηκοστή, pentekoszté) a jelentése is ötven, s a magyar pünkösöd szavunk ebből származik.

A pünkösdi ünnepkör egyéb jeles napjai:

- **Áldozócsütörtök**
A húsvétot követő negyvenedik nap, Krisztus mennybemenetelének napja.
- **Szentháromság vasárnapja**
A pünkösöd utáni vasárnap a Szentháromság ünnepe.
- **Úrnapja**
A pünkösöd utáni második hét csütörtöke. Ehhez a naphoz a katolikus felekezet köt ünnepséget (oltáriszentség, körmenet).

A zsidóknál a sínai szövetséget ünnepelték ebben az időben. Isten jelenlétének jelei a szélzúgás és tűz voltak. Az Újszövetség előjeleit a próféták mondták ki az

Ószövetségben, Krisztus születése előtt: „Új szövetséget kötök veletek...akkor majd... új szívet adok nektek és új lelket oltok belétek... Az én Lelkemet oltom belétek...” (Ez 36, 25-27; 11, 19; Jer 31, 31k). Keresztelő János is jövendölt a Szentlélekről: „Jézus majd Szentlélekkel és tűzzel fog benneteket megkeresztelni” (Mt 3,11) Jézus Keresztelő Jánosnál keresztelkedett meg, és ezt követően a Szentlélek leszállt rá galamb alakjában.

Hogyan jött létre az első keresztyén gyülekezet?

Az első pünkösdön 3000 ember tért meg Péter apostol igehirdetésére, akik meg is keresztelkedtek. Ekkor jött létre az első keresztyén gyülekezet. Ezek az emberek nem magányos hívekké váltak, hanem egy közösségben éltek meg a hitüket. Így olvashatunk erről a Szentírásban: „Ők pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban.” (ApCsel 2, 42) Csodálatos dolog számunkra, hogy a legelső keresztyén igehirdetés fennmaradt, amit mi is elolvashatunk és tudhatjuk, hogy mi hangzott el. Ezt és hogy hogyan jött el a Szentlélek ebbe a világba, az Szentírásban az Apostolok Cselekedeteiről írott könyv 2. részében olvashatjuk el.

KOROKNAI-TEGEZ FERENC

Magyarázatok a Heidelbergi Kátéhoz

5. úrnappja

„Önmagunk eleget tehetünk-e?”

(Heidelbergi Káté, kiadás éve: 1563, szerzők: Olevianus Caspar (27) és Ursinus Zacharias (29))

„**Avagy micsoda váltságot adhat az ember az ő lelkéért?**” (Máté 16:26)

Nincs ez elrontva, még helyrehozható

Igen, lehet mosolyogni ezen a férfias elképzelésen. Mi, akik azt hisszük, mindenhez értünk, olykor szembesülünk kell azzal, hogy elrontottuk. Illetve, mivel ezt nem szeretjük beismerni, inkább megpróbáljuk kijavítani. Azután megelégednénk azzal is, ha legalább működne, majd eljutunk odáig, hogy lehetőleg ne látszódjék, és legvégül azt szeretnénk, ha nem beszélnék róla.

Nem csak tárgyakkal és feladatokkal vagyunk így, hanem nemtől függetlenül, az ember a saját életével is. Ifjú titánként határozottan tudjuk, hogy minden eddig

élt felnőttél mi jobban és hiba nélkül fogjuk meghozni döntéseinket, élni az életünket. De hát szükségszerűen elrontjuk, mert még saját képességeinkkel sem vagyunk tisztában. Ráadásul folyamatosan erőnket meghaladó helyzetekbe kerülünk. Javítjuk, foltozzuk, erőltetjük és reménykedünk – a sorrend tetszőleges. Az, aki a kudarcait nem tagadva Isten előtt szeretne ezzel megállni, próbál keresni valami magyarázatot, védhető pozíciót. Még néha Istent is megpróbálja meggyőzni, hogy ha segítene, s változtatna a körülményeken, akkor bizonyos célra érne.

„
... hiszen már bűnbánatunk előtt elkészítette Krisztus kereszthalálában a megbocsátását.

Nincs ez elrontva, csak másra lesz jó

A helyrehozhatatlan hiba (bűn) terheli az életünket. Az Isten nélküli ember vagy állandó gyötrődésben él, vagy kiöli magából a lelkiismeret-furdalást. Mi ismerjük Isten újjáteremtő erejét, s azokat a történeteket, melyben egy-egy használhatatlan embert Krisztus elhívása átforgalmaz. Lévi a vámszedő, a farizeus Pál élete arról tesz bizonyosságot, hogy a mérhetetlen pénzharácsolás és a gyilkosságban való részvétel sem akadály, hogy az elrontott életet újra hasznosítsuk.

Bűneinkből megtérve tehát megtapasztalhatjuk, hogy Isten olyan feladatokkal bíz meg, amit nem érdemel-

tünk, s mások (akik ismerik hibáinkat és korlátainkat) szemében számunkra megvalósíthatatlan vagy akár méltatlan is. Ami nálunk, a mi kezünkben végleg elromlott, az Isten kezében még felhasználható. Sőt talán éppen a büszkeségét vesztett ember válik alkalmassá egy-egy szolgálatra.

De el van ez rontva, s ennek az ára nagyon fájdalmas

Van egy forradás a bal lábamon a térdemnél. Hosszú vágás, gyerekkori bicskahasználat nyoma. Nagyon vért, fáj a fertőtlenítés, de a gyógyulás már könnyebb

volt. Sok mindent tanultam belőle, a kést nem tettem le, megtanultam használni. Nem hiszem, hogy zavaró heg lenne, mégis kitörölhetetlen. Ha történetesen egy női modell szabadulni szeretne tőle, biztos lenne plasztikai sebész, aki a megfelelő összegért eltüntetné.

Csakhogy életünk hibáit és bukásait nincs az a plasztikai sebész, aki kitörölhetné. Isten előtt meg főleg nem. Hiába is élnénk minden tekintetben a legszentebb életet (amire ugye nem vagyunk képesek), azzal legfeljebb megszabott kötelességünknek tennék eleget, s nem kompenzálnánk mulasztásainkat s a múltat. Az ember mindig érez kényeszt, hogy a méretes hibáit valamivel ellensúlyozza. A bocsánatkérést szeretnénk valamibe becsomagolni, amitől a megbántott szíve ellágyul, megenyhül, elolvad, s magához ölel. Tudsz olyat, amitől az Atya szíve így megindul? Az őszinte bűnbánat, a teljességgel megszorodott szív. Csakhogy az nem ellentételez. Mert Ő nem ezért bocsát meg, hiszen már bűnbánatunk előtt elkészítette Krisztus kereszthalálában a megbocsátását.

Amikor mi végre tehetetlenségünkben odakullogunk hozzá, és azt mondjuk, hogy „végleg elrontottam”, akkor Ő azt mondja: „tudom, ezért küldtem Krisztust”.

DR. LINDNER GYULA

Interjú Kertész Adrienn beosztott lelkésszel

Gyülekezeti újságunk 2019 karácsonyi számában említetted, hogy már gyerekkorban lelkész szeretnél lenni. Ennek alapján úgy képzelm, hogy a családban, a rokonságban többen is hívők voltak, templomba jártak, a vallás tehát gyerekként is alapvetően meghatározta a mindennapjaidat. De mégis: hogyan merült föl benned már ilyen korán a lelkészi pálya?

Gyermekként természetesen még nem lehettem teljes mértékben tudatában annak, hogy mire is akarok vállalkozni. Azonban ez az elhivatottságtudat akkor is megmaradt bennem, amikor már valóban komoly döntés előtt álltam és hivatást kellett választanom. Mégis úgy gondolom, hogy ez a gyermekkori vágyam már előre jelzett valamit. Amikor óvodás korú voltam, részt vettem egy keresztelelőn, ahol egy lelkész nő egyszerre három, velem hasonló korú gyermeket keresztelt meg. Nagyon tetszett nekem, amikor a vízzel meglocsolta a gyerekek fejét, onnantól kezdve, amikor valaki megkérdezte tőlem, hogy mi akarok lenni, ha nagy leszek, mindenkinek azt mondtam, hogy papnéni akarok lenni.

- Hogyan érzed magad a gyülekezetben?

Nagyon szeretem azokat a szolgálatokat, amiket végzek. Mivel több szolgálattelvő van, mindannyian megtaláljuk azokat a szolgálati területeket is, amik a lelki ajándékaink és személyiségünk alapján a legközelebb állnak hozzánk. A gyülekezetet is megszerettem. Amikor tavaly októberben ide kerültem, sok új feladatba kellett belerázódnom, ebben nagyon sokat segítettek a munkatársaim.

- Az igehirdetés mellett milyen más feladatokat kaptál a gyülekezettől?

Legfőbb feladataim közé tartozik a bibliaórák, imacsoportok, ifjúsági alkalmak tartása, különféle hivatali teendők, misszió a Nyíró Gyula Kórházban és az Empátia Időskorúak Otthonában, gyülekezeti tagok látogatása, a gyülekezeti újság megtervezése körüli teendők. Természetesen vannak temetési, keresztelelési szolgálataim is. Ezen kívül részt veszek

a gyülekezet által szervezett egyéb programokon és igyekszem azokon konstruktívan jelen lenni.

Viszont jelenleg a vírusos időszak miatt a mindezidáig megszokott rendszer szinte teljes mértékben megváltozott: a templomba járást meg kellett szüntetni, a gyülekezeti alkalmaink azonban meglepő módon megsokasodtak.

Jelenleg internetes közösségi oldalon keresztül tartok imacsoportot napi rendszerességgel. A bibliaórákat telefonos konferenciabeszélgetésen tartom meg. Idős gyülekezeti tagok számára rövid telefonos áhítatokat tartok. Az idősök otthonába e-mailben küldök istentiszteleteket, amelyeket az ott dolgozók felolvasnak számukra. Ezen kívül bármiben szívesen segítek, ha hozzám fordulnak a gyülekezet tagjai.

- Milyen terveid vannak a jövőre?

Egyszerű, de szép terveim vannak. Szeretnék családot alapítani és lelkészként áldott szolgálatot végezni. Néha az szokott eszembe jutni, hogy úgy kell élnem, hogy ha majd egyszer, idős koromban visszatekintek az életemre, ne érezzem úgy, hogy valamit elrontottam vagy elmulasztottam, mert utólag már nem lehet rajta változtatni. Szeretném, ha mindig felismerném és meg tudnám valósítani azt, amit Isten rám bízott.

Rövid hírek Karantén-krónika

2020. 3. 9.

18 óra – Az utolsó előtti ifjúsági bibliaóra. Sokat beszélgetünk, szóba kerül az is, hogy mennyire távol van tőlünk a betegségtől való rettegés. Azt hisszük, hogy minket majd nem nagyon fog érinteni ez az egész. Tervezett és elmaradó külföldi utak is előke-re-ülnek.

20 óra – Hirtelen összeálló lelkipásztori beszélgetésen megbeszéljük a „mi lesz akkor ha...” elképzeléseket. Néhány látóalom szerű vízióban sorra vesszük, hogy ha egyszer életbe lépnek a korlátozások, mi az amit nem tudunk megcsinálni, és mi az amit kénytelenek leszünk kipróbálni. Eldöntjük, hogy szerdán reggel kipróbáljuk videokonferencián egy Biblia tanulmány tartását.

2020. 3. 10. – 10 óra

Látogatási tilalom bejelentése. Bár mi még reménykedünk abban, hogy korábban a Nyíró Gyula kórházban és az Empátia öregotthonban tett látogatásainkat folytathatjuk (papi ruhában biztos beengednek) szembesülünk vele ez felelőtlen döntés lenne. Bár még a súlyát nem érezzük.

2020. 3. 11.

8 óra – Videokonferencia, 30 perces Biblia tanulmány. Nagyon kényelmetlenül érezzük magunkat előtte. Mobiltelefon kamerái szegeződnek ránk. Félünk, hogy a beszélgetés élettelen, de a résztvevők nagyon pozitívan nyilatkoznak. Döntés születik, hogy folytatni kell.

9 óra – Lelkipásztori és munkatársi megbeszélés, hitoktatóinkkal kibővített videokonferencián. Mindenki ötletel. A legvadabb gondolatok is elhangoznak, s keressük a megvalósíthatóságot. Ameddig lehet szeret-

nénk kitartani. Úgy gondoljuk, hogy ha egyszerre csak kevés ember gyűlhet majd össze, akkor mi megsokszorozzuk az alkalmainkat, és vasárnap is több istentisztelet lesz.

2020. 3. 11. – 10 óra

A kormány elrendeli a vészhelyzetet, és bezárítja az egyetemeiket. Tudjuk, hogy MOST kell a gyülekezeteknek azonnal reagálniuk.

2020. 3. 15. – 10 óra

Istentisztelet. Az utolsó amire még el lehetett jönni. Bár arra készültünk, hogy majd többet tartunk, de a csökkentett létszám mutatja, hogy mindenki óvatos. Félelmetes amikor nem lehet látni előre ami történni fog. Istentisztelet után volt egy keresztlőre előkészítő megbeszélés, ahol kimondjuk, hogy „fogalmunk nincs mikor kerülhet erre sor”.

2020. 3. 16.

6 óra – Elindítjuk a gyülekezeti imaközösséget. Minden reggel 6 és délután 5 órakor, aki akar csatlakozhat (a facebook-on) gyülekeztünk valamelyik lelkésze által vezetett imádsághoz élőben.

18 óra – Az utolsó ifjúsági bibliaóra. A szokásosnál kevesebben vagyunk: 6-7 fő. Játsszunk, éneklünk, beszélgetünk. Úgy akarjuk csinálni, mintha minket nem befolyásolna semmi. De már 3-4 fiatallal egyeztetés folyik, hogy át kéne tennünk az ifjúsági alkalmakat az online térbe. 5-6 fős csoportokban egészen élhető beszélgetéseket lehet tartani videokonferencián.

22 óra – Életbe lépnek a csoportosulást korlátozó intézkedések. Szembesülünk azzal, hogy vasárnap sem egy, sem több istentiszteletet nem fogunk a templomtérben tartani. Lázasan készülünk az internetes igehirdetésre.

MEZŐSINÉ RÓZSÁR ERIKA

Imaközösség-imacsoport hívogató

„Mert ahol ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.”
Máté 18:20

A normál életben, amikor nincs járvány, istentisztelet előtt minden vasárnap reggel 9.30 órától 9.50 óráig a gyülekezeti teremben imádságra gyűlünk össze. A csoportot vezető felolvas a Bibliából egy rövid igeszakaszt, majd imára csendesedünk el. A résztvevők közül ki-ki, aki a Lélek indít, hangosan imádkozik, majd ámennel befejezi, amire az imaközösség is rámondja az áment. Van, aki csak magában imádkozva van jelen. Végül a közösen elmondott Miatyánk imádsággal zárjuk az alkalmat.

Évek óta járok imacsoportba, amely nagy feltöltődést ad számomra. Csodálatos érezni Isten jelenlétét, kegyelmét, a testvérek szeretetelli közösségét. Istent dicsőíteni, hálát adni az elmúlt hét eseményeiért, a kegyelméért, Isten elé vinni a gyülekezet alkalmait, ügyeit, az igehirdetést; segítséget kérni az ország, a világ, a gyülekezet dolgaiban, családjunkban és a saját életünkben.

A közös ima után örömben és megújulva „érkezem vissza” e világba, s közben arra is rávezet Isten Szent Lelke, hogy a próbatételekbe ne roskadjak bele, hanem találjam meg a tanítást, a fejlődésem lehetőségét.

Sajnos a világjárvány miatt minden megváltozott. Istentiszteleten, imacsoportban részt venni csak távolról, az interneten keresztül van lehetőség. Az imaközösség, ereje azonban így is hatalmas, megélhetjük a közös imádság erejét.

„A reménységben örvendeztetek, a nyomorúságban legyetek kitartók, az imádkozásban állhatatosak.” Róma 12:12

Mennyei Édes Atyánk! Köszönöm, hogy Hozzád mindig lehet fordulni! Add kérlek, hogy múltjon el a járvány és újra legyen vasárnapi imacsoport, ahol minél több testvérrel együtt áldhatunk, lehetünk együtt a Te Drága jelenlétedben! Ámen.

frangepan.5perces.imaközösség facebook csoportban

Együtt imádkozás 1 adott témában

mindenen nap reggel 6 és délután 17 órakor élőben hallgatható lelkészeink imádkozása
(az imádság csak az adott időpontban hallgatható)

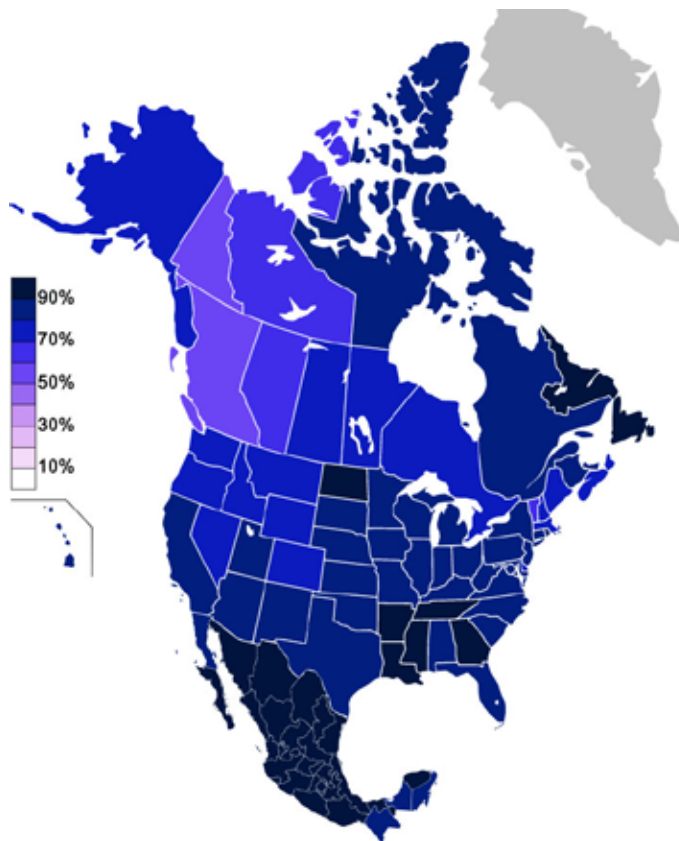
BODÓ JÁNOS

Keresztények a világ más tájain – Amerika 2.

Kolumbusz Kristóf érkezése (1492) előtt három jelentős indián kultúrnép élt a középkori amerikai kontinensen: az aztékok (Mexikó), a maják (Közép-Amerika) és az inkák (Peru, Ecuador, Bolívia). Politeista vallásukban megtalálható volt a Teremtő Isten, a legfőbb isten képzelet is. A jó és rossz etikai fogalmát nem ismerték, bár vallásukra a dualisztikus felfogás jellemző volt, mint például: világosság-sötétség, élet-halál, stb. Dél-Amerika alacsonyabb kultúrszinten álló indián törzsei totemisztikus-animista vallási hiedelmeiben is helyet kaptak a teremtő szellemek.

A hódító spanyolok és portugálok Krisztus nevét hordták az ajkukon, de legtöbbjüknek a gyors meggazdagodás, a vagyonszerzés volt a cél. Rabszolgasorsra kényszerítették az indiánokat, az ellenállókat pedig könyörtelenül lemészárolták. A kereszténység sokszor csak ürügy volt, mivel a valóságban ingyenes munkaerőt szerettek volna maguknak. Amikor bebizonyosodott, hogy az indiánok nem alkalmasak a kemény rabszolgamunkára, Afrikából behurcolt fekete rabszolgákkal pótolták a kiirtott lakosságot. A becslések szerint csak Brazíliába 3,6 millió fekete rabszolgát hurcoltak be kb. három évszázad alatt. Leszármazottaikat ma több mint 35 millió főre becsülik. A behajózottak fele már a tengeri úton elpusztult. Megérkezésükkor eladták őket az embervásárokon. A misszionáriusok megpróbálták testi-lelki segítséget nyújtani a szerencsétleneknek. Szinte kivétel nélkül mindegyiket megkeresztelték. A feketék a katolikus szentek tisztelete és a katolikus szertartások mögött továbbra is gyakorolták Afrikából hozott vallásukat, szokásaikat, hiedelmeiket megtartották, és így szinkretista afroamerikai kultuszok jöttek létre.

Közép-Amerikában a függetlenné válás idejére (19. század) a népesség túlnyomó része – a korábbi ellenállás dacára – katolikussá lett, bár egyes indián csoportok csak felületesen tértek meg. Egyes államokban (pl. Costa Rica) a katolicizmust államvallássá tették. Guatemalában az 1870-es forradalom radikális szakadást idézett elő az állam és az egyház között. Hasonló helyzet következett be Mexikóban is 1872-ben. Itt 1915-ben az egyházüldözés is fellángolt: kiszorították az egyházat a közéletből. A 19. század második felétől özönlöttek az európai bevándorlók az amerikai kontinensre. A Dél-Amerikába érkező bevándorlók mintegy 90%-a megkeresztelt katolikus volt. Ebben az időben viszont a protestantizmus megjelent Latin-Amerikában, és lassan teret nyert. Az első német telepések 1823-ban érkeztek Dél-Brazíliába, Argentínába és Chilébe. Ezek jelentős része lutheránus volt. Latin-Amerikában a 19. század végéig a protestánsok száma csak lassan nőtt. Ezután a 20. században hirtelen növekedés lépett fel, részben a protestáns bevándorlók, de inkább az USA-ból származó és támogatott kisegyházak és szekták missziós tevékenysége révén.

A vallásosok aránya Észak-Amerikában 2010-2012-es adatok alapján Forrás: Wikipedia

2020. 03. 18 - 8 óra

Munkatársi megbeszélés. Újra beszéljük az online térbe való átköltözésünket.

- Napi kétszeri **imaközösség** a facebook-on.

- Vasárnapi **istentisztelet** a YouTube csatornán, ahol azt élőben lehet követni (csak a hanganyag kerül archívumba).

- **Gyerekestiszteletet** a hitoktatók előre felvesszik, és vasárnap 11 órakor adásba tesszük.

- Az ifjakkal már alakulnak a **bibliakörök**, reményünk van rá, hogy 5-6 csoport is létrejöhet (egyenként 5-6 fővel).

- A **szerda délelőtti bibliorát** vonalas-telefonos konferenciabeszélgetéssé alakítjuk, hogy akiknek nincs számítógépe, vagy okostelefonja, azokat is elérjük. Mivel szükséges lesz, valószínűleg hármat is tartanunk kell vagy egymás után, vagy párhuzamosan. Akiket így sem érünk el, azokat folyamatosan hívjuk telefonon, és néhány perces beszélgetésben igét olvasunk, kapcsolót tartunk.

- Minden szerdán és pénteken a facebook-on élőben **Biblia tanulmányt** (élő beszélgetést) közvetítünk, ami később a YouTube csatornán is elérhető, hogy bárki bármikor megnézhesse.

2020. 03. 22.

8 óra – Gyakorlatilag utolsó pillanatig feszültség van bennünk, hogy hogyan fog sikerülni az istentisztelet élő közvetítése. Rengeteget kellett gyakorlatozni szoftverekkel, kamerákkal, mikrofonokkal, és magával a YouTube-bal is.

Igyekeztünk úgy megjeleníteni a hátteret, hogy mindenki „templomosan” érezhesse magát. 8 órakor megszólal az orgonazene, s szép lassan kapcsolódnak az emberek a közvetítéshez.

10 órakor templomunk harangja megszólal az online térben és elszoruló

szívvel nézzük, hogy közel 160 készüléken (ez akár 2-3-szor ennyi ember is lehetett) követnek, hallgatnak minket.

Tudtuk, hogy nem mindenhol van így, és hogy éppen történelem íródik

11 óra –

gyerekistentisztelet. Izgalommal nézegetjük, hogy vajon hányan maradnak velünk. Az igazi visszajelzést azonban a hitoktatók személyesen kapják, amikor a gyerekek imádságot, éneket, köszönetet küldenek nekik videóüzenetben.

19 óra – Karantén-ífi, ELSŐ csoport, videókonferencia.

2020. 03. 23.

6 óra - Már egy hete mennek a reggel hat és a délután öt órás imaközösségek. Általában 11-17 fő részvétele látszódik, de a visszajelzések szerint akár többen is lehetnek akik hallgatnak minket. Általában egy hétre előre megadott imatémákat követünk.

14 és 19 óra - karantén-ífi második és harmadik csoport. Tulajdonképpen bármilyen időpontot lehet választani, csak néhány embernek egyeztetnie kell, hogy mikor ér rá. :-) Ilyen sem volt még, egy héten három ifit lehet tartani. Egyedül Istené a dicsőség.

2020. 03. 25. - 8 óra

Bibliatanulmány, facebook élő, a Református Bibliaolvasó Kalauz szerinti napi ószövetségi igeszakasz követve. Érezzük az ízét, hogy ez nagyon jó. Nem tudjuk milyen hallgatni, de reméljük sokaknak megtetszik majd.

10:00 – Bibliaóra, telefonos konferenciabeszélgetésben. Még ügyetlenek a nénik, de nagyon igyekeznek megszokni, hogy mit is jelent a „hívástartás”, „várakoztatás”, „ószszakapcsolás”
Szinte érezni lehet ahogy emelkedik a pulzus számuk, és elcsukló hang-

KLÉRI-CZAKÓ SZILVIA

Bibliai helyszínek - Getsemáné-kert

Kedves Testvérek! A mai alkalommal a Getsemáné-kertről szeretnék írni nektek. A kert az Olajfák-hegyének lábánál található. Héber nevének fordítása: az olajprés helye. A kert régen ugyanis egy major volt, amiben egy olajprés állt.

Jézusnak és tanítványainak kedvelt helye volt. Sokszor jártak ide imádkozni. Az utolsó vacsora után is ide, ebbe a kertbe jöttek. Itt töltötték utolsó éjszakájukat. Jézus megkérte őket, hogy virrasszanak vele. Ő elment távolabb imádkozni. Imádságában arra kérte Atyját, hogy legyen meg az Ő akarata. Majd visszatért tanítványaihoz, akik közben elálmosodtak, és elaludtak. Jézus felkeltette őket, és újra elment imádkozni. Mire visszatért tanítványai újra elaludtak. Most nem ébresztette fel őket, hanem megint elment imádkozni. Imádságában ekkor már teljesen felkészült a rá váró megpróbáltatásokra, arra, amit Atyja várt tőle. Visszatérte után már felkeltette tanítványait, hogy közel, ki elárulja őt. Ekkorra ért oda a tömeg, köztük Júdás is. Üdvözlésképpen arcon csókolta Jézust, ami megmutatta a katonáknak, kiért jöttek, kit kell elvinniük. A tömegből kiléptek a katonák, elfogták Jézust. Majd megkezdődik a szenvedése, az utolsó útja a kereszttig és csodás feltámadása.

Ma a Getsemáné-kert egy 1200 négyzetméter nagyságú terület, ahol rengeteg különleges fajta megtalálható, köztük nyolc őszöreg olajfa. Az olajfa egy túlélő fajta. Az özönvíz idején a galamb is nem véletlenül egy olajfaágot hozott vissza a bárkára. Az olajfa hajtott ki először az özönvíz után, ezzel jelezve a katasztrófa végét. Az olajág azóta is a megbékélés, az újrakezdés szimbóluma.

FÁBIÁN RÉKA

Könyvajánló - Örökölt sors

„Igen, mi mindannyian traumatizált ősök leszármazottjai vagyunk. Tárjuk hát fel, eredjünk nyomába az eltitkolt vagy elfeledettnek hitt fájdalomnak, hogy szabadulni tudjunk nyomasztó árnyaiktól.”

„Korai traumáink, mint a bűvópatak, újra meg újra felbukkannak felnőttkorunkban is, és ha nem kezdjük el gyógyításukat, nemcsak a mi életünket nehezítik meg, de a gyerekeinkét, sőt, akár az unokáinkét is.”

Két kis idézet egy olyan könyvből, ami tükröt tart olvasója elé és bizony elég élesen rámutat azokra a transzgenerációs örökölt mintákra, amelyek nem csak egyénileg, de kollektíven is befolyásolni tudják az emberek életét. Ez a könyv egyszerre rázza fel olvasóját, döbent meg és készíteti egy olyan önvizsgálatra, ami bár fájdalmas, mégis tisztító erejű lehet.

Szerintem ez a könyv mindenkinek szól és legalább egyszer mindenkinek el kellene olvasnia, mert úgy gondolom, hogy felelősségteljes és beteljesült életet csak az élhet, aki, ha nem is tudja feldolgozni az örökölt családi mintákat, de legalább megérti őket, és ennek tudatában tudja életét élni. Ez a könyv ennek a folyamatnak csak az első kezdeti lépése, ugyanakkor egy hatalmas lökést jelenthet mindazok számára, akik kicsit jobban bele szeretnék ásni magukat a családi mintákba és gyökerekbe. Felkutatva, megvizsgálva, ellenőrizve felmenőink saját viselkedési, gondolkodási vagy életbeli mintáit, rengeteget segíthet abban, hogy megértsük saját cselekedeteink mozgatórugóját.

A könyv a modern pszichológia elveit vallja, miszerint felmenőink hibái, kudarcai, tévedései vagy félelmei bennünk ugyanúgy tovább élnek. Ezeket gyakran talán észre sem lehet venni, de sajnos sok esetben nagy hatás-

sal vannak nem csak testi, hanem lelki egészségünkre nézve is. Annyira megnyugtató és felszabadító érzés lehet egy ember életében az, ha sikerül megértenie a transzgenerációs mintákat, és ebből okulva, saját mintáit felülírva, újabb, jobb és egészségesebb családi mintákat írni. Ez a könyv nagy segítséget, támaszpontot és gyakorlati útmutatást tud ebben nyújtani, nem csak a tudományos oldal megértésével, hanem személyes példákön keresztül is.

A múlt sebeit, traumáit és nehézségeit szinte képtelenség egyedül feldolgozni, ezért első lépésként egy ilyen könyv olvasása már nagyon sokat segíthet elindulni az öngyógyítás útján. Megértve azokat a családi mintákat és örökölt sorsokat, tudatosítva a hibákat és a kudarokat, esélyt kaphatunk arra, hogy feldolgozzuk a múltat annak

érdekében, hogy ennek ne legyen hatása jelenünkre vagy jövőnkre. A könyv alapos és átfogó elméleti részt tartalmaz, amihez mindig párosul egy-egy esettanulmány, ezzel is segítve az olvasót, hogy és jobban megértse mindazt, amit néha nehéz szavakba önteni, ugyanis felmenőink hibái és kudarcai gyakran külső szemmel nem láthatóak, de hatásuk mindaddig érezhető, amíg szembe nem nézünk velük. Mindenkinek csak ajánlani tudom ezt a ropant érdekes, tanulságos és olvasmányos önismereti és önsegítő könyvet.

júkban ott van a megilletődés. Már első alkalommal is három bibliaóráscsoport van. Három bibliaóra. Hihetetlen. És fel-emelő.

2020.03.26. – 15:00

Karantén-ífi, Negyedik csoport, videókonferencia. A kertben ülve tartom. Fülig ér a szám. Tetszik. Ifjakkal beszélgetek és közben süt a nap, madarak csiripelnek. Szerintem Isten is mosolyog.

2020.03.27. – 8:00

Nyitva a temető. Nem jön senki. A hivatalban ülve azt érezzük, hogy még mindig lehetne mit tenni. Hogy lehetne akár hetente KÉT bibliaatanulmány. Szerdán öszövet-ségi, pénteken újszövet-ségi. Egymásra mosolygunk. Megbeszéljük. Jövő héttől így lesz.

2020.03.27. – 16:00

Karantén-ífi, Ötödik csoport, videókonferencia. Soha ennyi fiatal nem értem el egy héten! És mindenkinek van miért hálát adni.

2020.03.29.

10:00 – Élő istentisztelet. Sokan jelezték, hogy otthonaikban ünnepölőbe öltözve, cipőt húzva készülnek az igehirdetésre. Nem látunk semmit, de elképzeljük a gyülekezetet.

11:00 –

Gyerekistentisztelet. Néhány gyerek küldött éneket és imádságot is.

2020.03.31. – 16:00

Karantén-ífi, Hatodik csoport, videókonferencia. Nagyon jól működnek. Ennek mintájára, és a tapasztalatokból építkezve megpróbáljuk a férfiakat is megszervezni.

2020. 04. 01.

Már a szokásos rendben zajlik a reggeli bibliaatanulmány és bibliaóra, telefonos konferenciabeszélgetésben. Már mindenki profi benne, szinte fél szavakból megértjük egymást. Van akít

egy öregotthonban, központon keresztül kell kapcsolni, és van aki otthon kihangosítja, hogy házastársa is részt vehessen rajta.

2020.04.03. – 8:00

Bibliatanulmány második rész. Útnak indul az újszövetségi igazságszóló beszélgetés.

2020. 04. 04.

Elmarad a kertrendezés. Lógó orral nézzük a kertet, és arra gondolkodunk, hogy vírus nélkül ilyenkor akár 70-en is együtt lehetünk volna.

2020.04.04. – 17:00

Megszületik az első Karanténos Férfi bibliakör. Napi igéről beszélgetünk, de mindenkinek annyi élménye van, hogy alig tudjuk befejezni.

2020.03.29. – 10:00

Virágvasárnapi élő istentisztelet. Mindannyian kipróbáltuk magunkat a kamera előtt, próbáljuk megtanulni, hogy minden gyülekezeti tag ott van a kamera közepén egyetlen pontban.

2020. 04. 06. NAGYHÉT

Minden reggel 6-kor és délután 5-kor ima-közösség. Folynak az Karantén-ifi alkalmak, reggeli bibliatanulmányok, telefonos bibliórak, telefonos „látogatások”.

És kiegészül a nagyhétre, minden este 7 órakor, úrvacsorai előkészítő alkalommal. Ez is csak élőben követhető, általában 40-50 készülékről követnek minket.

2020. 04. 10. nagypéntek

Délelőtt is, délután is élő istentiszteleten lehet követni minket.

2020. 04. 12. Húsvét vasárnap (és hétfő)

Ünnep. Kicsit jobban dobog a szívünk. A gyülekezet vezetése úgy döntött, hogy mi nem „osztunk” úrvacsorát, hanem tovább visszük a testi közösség hiányában a böj-

GÖNCZI ENIKŐ

Tábori hívogató

„Én, az ÚR, vagyok a te Istened, arra tanítalak, ami javadra válik, azon az úton vezetlek, amelyen járnod kell.” Ézs 48:17

Tisztelt Szülők! Kedves Gyerekek!

Igaz, életünk, a tanítás, kicsit felborult az utóbbi időben. Nyár felé közeledve viszont, hamarosan kezdetét veheti a jól megérdemelt pihenés időszaka. A nyári táborokkal kapcsolatban végleges döntés még nem született, így megszokott táborainkat, amíg kormányzati szinten más döntés nem születik, az előre meghirdetett időpontokban megtartjuk.

Olyan táborokat szervezünk, ahol a gyermekek életkori sajátosságuknak megfelelően hallhatnak bibliai történeteket és azoknak üzenetét a mindennapjainkra alkalmazva. Mindezek mellett nem marad el az Isten dicsőítése énekekkel, az aranymondás tanulása, a fejlesztő és szórakoztató játékok.

Az elmúlt évhez hasonlóan négy tábort szeretnénk meghirdetni:

- Balatonfűzfői hittan tábor

június 22-27. – Iskolás gyermekek részére

- Napközis hittan tábor I.

június 29-július 3. – Óvodás és alsó tagozatos gyermekek részére

- Napközis hittan tábor II.

július 6-10. – Óvodás és alsó tagozatos gyermekek részére

- Ifi tábor

július 27-aug 2. – 14 év fölötti fiatalok részére

Bővebb információ és jelentkezés a hitoktatóinknál, illetve a frangepanhittan@gmail.com email-címen.

DR. LINDNER GYULA

Interjú Gacsályi Pállal és Évával

- Hogyan ismerkedtetek meg egymással? Mindketten hívő családból jöttök?

A munkahelyünkön ismerkedtünk meg. Nem tartottuk be a „házinyúlra nem lövünk” szabályt, de a közel 33 együtt töltött év igazolja, hogy nem döntöttünk rosszul.

Éva: Nógrád megyei katolikus gyökerű családból származom, de nem gyakoroltuk vallásunkat, hiszen ahol felnőttem koromig éltem, még templom sem volt.

Pál: bár szüleim mindkét ágon tiszaháti reformátusok, igazából csak a nagyszülők voltak vallásukat gyakorló hívők.

- Alapvető volt a templomba járás házasságotok kezdetekor vagy mindez később alakult ki?

Házasságunk kezdetekor (1988) még egyáltalán nem jártunk templomba. Abban az időben egy rendőrségen számítástechnikával foglalkozó alkalmazottnak nem nézték jó szemmel az Istenhez való kötődését. Szerencsére, amikor a gyerekeink által a gyülekezettel kapcsolatba kerültünk, már nem voltak ilyen elvárások.

- Mióta vagytok az angyalföldi gyülekezet tagjai? A család többi tagja mennyire kötődik a Frangepán utcához?

2003 adventjében kezdtünk el részt venni a gyülekezeti alkalmakon és a következő év elején már a gyülekezet tagjai lettünk.

Bence fiunk az iskolában járt hittanra és a hitoktatója hívott el minket a szombati adventi koszorúkészítésre, majd másnap elmentünk az adventi istentiszteletre. Ettől kezdve, amikor csak lehetőségünk volt, mindig ott voltunk. Nagy szeretettel fogadtak bennünket, és nagyon jól éreztük magunkat a gyülekezetben és ez a mai napig nem változott.

Lilla és Bence is ebben a gyülekezetben konfirmált, Bence a konfirmáció alkalmával resztelkedett is. A gyerekek nagykorúságukig rendszeresen jártak velünk az istentiszteletekre. Most, hogy már önálló életet élnek, ritkán járnak a gyülekezeti alkalmakra. Ezt mi kifogásoltuk, de sosem erőltettük rájuk az akaratunkat. Amikor úgy érezték, jöttek, és ez manapság is így van. Úgy gondoljuk, ahogy egyre érettebbek lesznek, maguktól felismerik majd, hogy hiányzik valami az életükből,

töt. Érezzük, hogy mindenkinek szüksége van „valamire”, ezért a bűnbánat után elhangzik a feloldozás és a megbocsátás meghirdetése. Többen felvállalják azt a szolgálatot, hogy az igehirdetést hallgatva, felhívják olyan gyülekezeti tagot akinek csak telefonja van, s végig élőben közvetítik az istentiszteletet.

2020. 04. 17. – 10:00

Bár hétköznap délelőtt van, mégis az ELSŐ férfi bibliakör ide teszi a beszélgetés időpontját. Hétköznap délelőtt! Mi mindenre ad lehetőséget a Home Office :-)

2020. 04. 17. – 17:00

A korábban havonta összeszorguló „beszélgetős bibliakör”, akik az énekkarokból nőttek ki magukat, szintén megtalálták a lehetőséget az igéről való beszélgetésre. Skype-on találkoznak. Soha nem voltak még ilyen sokan, és kifogyhatatlan élménybeszámolóval gazdagítják egymást.

2020.04.18. – 18:00

Női kör, Zoom alkalmazást használva. Sokan vannak együtt. Néhányan könnyeznek, hogy „találkozhatnak” a többiekkel. Sokat, jó sokat mesélnek egymásnak. :-)

2020.04.19. – 17:00 és 18:00 óra

Megalakul a MÁSODIK és a HARMADIK férfi bibliakör. Egymás után van az alkalom, mindkét csoport a kalauzunk szerinti napi igéről akar beszélgetni.

2020.04.23. – 18:30

Elindul a NEGYEDIK férfi bibliakör. Ők úgy döntenek, hogy alkalmanként mindig választanak egy témát maguknak. Elgondolkodtató, hogy a férfi bibliakörökben van aki Sopronból, van aki Fótól, van aki Szentendréről jelentkezik be. A határok kitágultak.

2020. 04. 24. – 17:00

Bár a korábbi „beszélgetős bibliaóra” csak havi rendszerességgel van, most úgy döntöttek, hogy hetente találkoznak. Minden alkalomra valamelyik gyülekezeti tag készül fel. Bár mindig van lelkesi jelenlét, még minden alkalomra bőven van jelentkező.

2020.04.25. – 16:00

A házaspár körből kinőtt női kör is úgy dönt, hogy heti rendszerességgel akarnak összegyűlekezni. Ismét bőven van miről szót ejteni. :-)

2020.04.26. – 17:00

A vasárnapi 2-es és 3-as férfi bibliakör erre az alkalomra összeáll, és tartunk egy összevont alkalmat. Egymással is ismerkedünk.

2020.04.27. HETEDIK hete a karanténak

Már felsorolni is sok, hogy mennyi alkalma van a gyülekezetnek, ahol összegyűlünk az ige körül...

2020.05.03. – 10:00**Anyáknapja.**

Összeszorult szívvel próbálunk rájuk gondolni és értük imádkozni.

A gyerekestentiszteletra anyáknapi műsorral készülnek a hitoktatók és néhány gyerek, akit be tudtak vonni a szereplésbe.

2020.05.04. NYOLCADIK hete a karanténak

Egyik presbiter eljön a kerti gépeket karbantartani. Van aki lenyírja a fűvet. Más valaki összeszedi a kivágott nyárfa ágait a kerítés mellől, motoros fűkaszát ragad, vagy visszavágja a sövényeket. Többen tervezik, hogy a következő hetekben keresnek maguknak a templom körüli kertben tennivalókat. Minden jelentkező bár csak egy órát tervezett, mégis a dupláját dolgozta annak amit kigondolt.

és ez a valami talán számukra is az Isten felé fordulás lesz. Mindkét gyermekünk úgy gondolja, hogy életük következő nagy állomását, a házasságukat Isten áldásával szeretnék erősebbé tenni itt, a Frangepán utcai gyülekezetben.

- A gyerekek vallásos nevelésében kezdettől fogva egyetértés volt?

Igen, teljes egyetértés volt közöttünk. Természetes volt számunkra, hogy a gyerekek járjanak hittanra és konfirmáljanak, amikor eljön az ideje. Eközben mi is egyre inkább azt éreztük, hogy közelebb kerülhetünk Istenhez, ha elé állunk és életünk irányítását rábizzuk. Röviddel döntésünk után mi is konfirmáltunk, ekkor váltunk igazán a gyülekezet tagjaivá. Az, hogy az Úr életünk része lett, erősebbé tesz minket.

- Miket csináltok a gyülekezetben, hogyan szolgáltok?

Igyekszünk az istentiszteleteken túl a gyülekezeti alkalmakon is részt venni, amennyire időnk és egészségünk engedi. Például a téli gyülekezeti hétvégéről sosem hiányzunk, de a tavaszi kertrendezés is mindig feltölt minket. Olyan jó a gyülekezet fiatalabbjaival együtt kertészkedni, takarítani, az idősebbekkel pedig pihenésképpen jókat beszélgetni.

Pál: második ciklusomat töltöm presbiterként a gyülekezetben; feleségem lelkesen segít az istentiszteleti szolgálataimban. Számítástechnikai szakemberként folyamatosan segíték a számítógépek karbantartásában, és ha úgy adódik, szívesen ajándékoznak informatikai eszközöket a lelkesi hivatal munkájának megkönnyítésére.

- Mennyire van jelen Isten a mindennapjaitokban?

Folyamatosan jelen van napjainkban. Reggel Tőle kérjük az útmutatást és az áldást a napunkra, és este neki köszönjük meg, hogy megtartott és vezetett minket. Úgy érezzük, hogy Isten vezetése folyamatosan kell ahhoz, hogy házasságunk ma is egymás szeretetén, tiszteletén és megbecsülésén alapuljon, ezáltal jól működjön.

- Református családként több eszköz van a kezeitekben a nehézségek/problémák kezelésére?

Úgy érezzük, hívő reformátusként több eszköz van a kezünkben a problémák megoldására. A Teremtőhöz tartozás erőt és vigasztalást ad a fájdalmas és nehéz élethelyzetekben. Ha mindig figyelünk a jelekre, amiket küld és a vezetése szerint cselekszünk, megtaláljuk a nehézségekből kivezető utat. Jó aszerint élni, amit a 395. dicséret is elénk ad: „Isten szívéen megpihenve / Forrjon szívünk egybe hát / Hitünk karja úgy ölelje / Édes Megváltónkat át!”

Pünkösdre készülve**A legszebb virág**

*Ledobja zord gúnyját a tél,
s minden új életre kél.
Rügyeznek a fák,
zöldülnek a cserjék.
Várja mindenki az ünnep eljöttét.*

*Eljött újra itt a tavasz!
Téged Uram mindenki magasztal.
Megfékezem lelkem,
s alázatra hajtom fejem,
imára kulcsolom kezem*

*Fehér virág közé,
tövis férközze.
Lassan mint a kígyó,
le vág egy bimbót.
Hulla virág és ünnepe a világ.*

H.N. (Ifis)

LELLEI BENEDEK

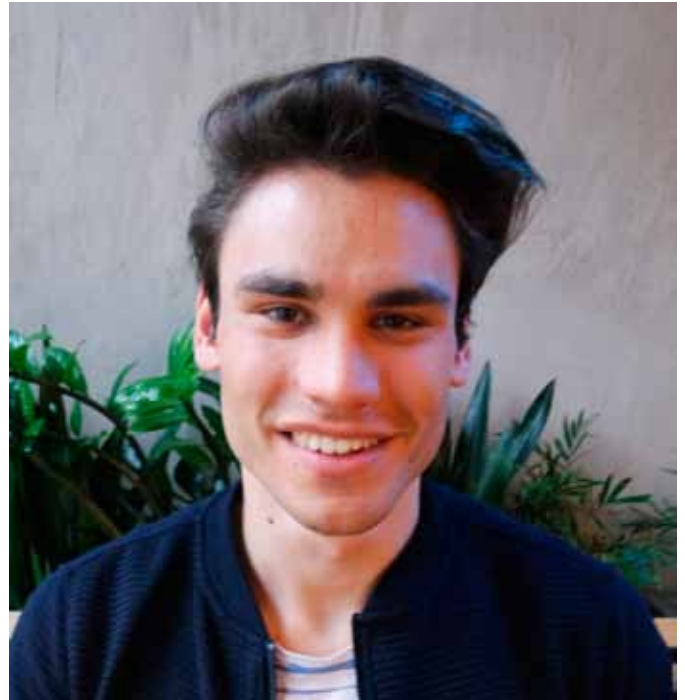
Gyülekezetben felnőni

Keresztény körökben sokak szerint a legkönnyebb dolga azoknak van, akik hívő környezetben nőnek fel, támogató közösségekben hívő mintákat és bizonyosságokat látva, Isten dolgairól nap mint nap hallva megkapják lehető legjobb kezdőlöketet az Isten szerinti élethez. Nem hívők között pedig az a nézet népszerű, miszerint pont egy ilyen nevelés viheti el könnyen a fejlődő gyermeket egy olyan akaratán kívüli, egyoldalú, „vallás-károsult” állapotba, ahonnan elég nehéz az egészségeshez visszatérni. Elsőre talán mindkét meglátás érvényesnek tűnhet a maga nézőpontjából, de mivel számunkra, emberek számára lehetetlen két életutat meggyőző hitelességgel összehasonlítani, természetesen értelmetlen az egyik adottságot önmagában „szerencsésebbnek” kikiáltani. Kétségtávol igaz viszont, hogy ez a fajta nevelés és környezet olyan különleges lehetőségeket teremt, amelyekkel érdemes élni.

Nemrég töltöttem be a huszonegyedik évem, úgyhogy már több mint 21 éve rendszeresen járok ebbe a gyülekezetbe. A közösségnek az évek során persze változatos helye és jelentősége volt életemben, de mindenképpen hordozott magában egyfajta állandóságot.

Már a legkorábbi emlékeimben is természetes, hogy minden vasárnap délelőtt elmegyünk a családdal a templomba, ahol Anya orgonál, és találkozunk másokkal meg játszunk. Eleinte főleg a játszószobában töltöttem az időmet, később pedig a gyermekistentiszteletek állandó résztvevője lettem, ahol általában néhány velem hasonló korú gyerek (akikkel hamar összebarátkoztam) és sok nagyobb gyerek volt együtt. Megszerettem ezeket az alkalmakat az otthoni bibliaolvasáshoz hasonló izgalmas történetek és a barátok miatt, számomra ez leginkább talán egy olyan családi programra hasonlított, ami kicsit olyan is, mintha oviba mennék (nem hiába, református óvodába jártam). Amikor kicsivel nagyobb lettem, már részt vettem a gyermekműsorokban is, és amikor még nem tudtam olvasni, otthon a szüleimmel együtt tanultuk meg a verseket és párbeszédeket. Óvoda végére már a nyári hittantáborba is mehettem, ahol az első évemben ugyan még sírdogáltam esténként a szüleim hiánya miatt, a második alkalomtól kezdve viszont már semmi gond nem volt, teljesen beszippantott a tábor hangulata.

Emlékszem, hogy egyszer kapott a gyülekezet adományként jónéhány számítógépet, aminek köszönhetően

gyermekistentiszteletek után lehetett azokon is játszani, ha pedig többen voltunk, ment a nagy versengés, kinek jut végül gép, és kinek nem. Nálunk otthon akkor egyáltalán nem volt még számítógépezés, ezért is voltak ezek nagyon különleges alkalmak. Még egy játékkormány is volt lent, a nagyobbak pedig megmutatták, hogyan kell vele játszani. Erősen él az emlékezetemben az a karácsonyi délelőtt, amikor nagy örömünkre egy kicsivel hamarabb befejezték a gyermekistentiszteletet, így még több játékidő jutott az ünnepi alkalmon.

Arra a templom utáni hazaútra is emlékszem 2005-ből, amikor bejelentette Anya a kocsiban, hogy gyülekezeti kórust fog szervezni, amiben természetesen – mivel úgyis tudunk és szeretünk – mi is énekelni fogunk a testvéremmel, Lucával. Eleinte a szoprán szólamot erősítettem, de hamar átmentem a férfiszólamba, ahol bár eleinte egy oktávval magasabban énekeltem, ez nem okozott komoly problémát, mivel tiszta, de egyébként sem túl hangos énekhangom volt. Viszont az elsőként pár évvel később megrendezett észak-budapesti kórustalálkozón igazi egzotikumnak számított a kórusunk felállása a két 10 év körüli gyerekekkel, és az utána szervezett szeretetvendégségeken is mindig extra figyelmet kaptunk (főleg a néniktől). Talán ennek hatására vont be több kórus is gyerekeket a produkciójába későbbi években.

FOLYTATÁS A KÖVETKEZŐ SZÁMBAN